DOMSTOLENS DOM
AF 4. APRIL 1968

Firma Fink-Frucht GmbH
mod Hauptzollamt München-Landsbergerstraße
(Anmodning om præjudiciel afgørelse)

Sag 27/67

Processprog: Tysk

Angående:

En anmodning om fortolkning af EØF-traktatens artikel 95 indgivet til Domstolen i henhold til artikel 177 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab af Finanzgericht München i en sag, der verserer for denne ret mellem ovennævnte parter.

Domskonklusion:

1. Hverken artikel 95 eller artikel 30 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab forbyder medlemsstaterne at pålægge varer importeret fra andre medlemsstater en intern afgift, når der ikke er lignende indenlandske varer eller andre nationale produktioner, der kan blive beskyttet.

2. Traktatens artikel 95, stk. 2 har direkte virkning og skaber individuelle rettigheder for de retsundergivne, som de nationale retter skal håndhæve.

3. a) Den i artikel 95, stk. 1 nævnte lighed består, når de pågældende varer normalt må anses for omfattet af den samme afgiftsmæssige, toldmæssige eller statistiske beskrivelse i det enkelte tilfælde.

   b) Artikel 95, stk. 2, der supplerer stk. 1, forbyder opkrævning af enhver intern afgift, som enten rammer en importeret vare hårdere end en national vare, der — uden at ligne den førstnævnte i den i artikel 95, stk. 1 forudsatte betydning — dog konkurrerer med denne eller, hvor der ikke foreligger direkte konkurrence, fordyrer den importerede vare med en fiskal byrde med den følge at beskytte en vis virksomhed, der er forskellig fra den, som ligger til grund for fremstillingen af det importerede produkt.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Se sag 28/67.

S a m m e n d r a g

1. EØF's politik — fælles regler — afgiftsbestemmelser — interne afgifter som en medlemsstat pålægger varer fra andre medlemsstater — ingen lignende indenlandske varer eller andre produktioner der kan blive beskyttet — tilstedelighed

(EØF-traktatens artikel 95)

2. *Kvantitative restriktioner og afgifter — forskellig karakter — samtidig anvendelse af bestemmelserne herom på ét og samme sagsforhold — utilladelighed*

(EØF-traktatens artikel 30 og 95)

3. *EØF's politik — fælles regler — afgiftsbestemmelser — interne afgifter som en medlemsstat pålægger varer fra andre medlemsstater — disse varers lighed med de indenlandske — begreb*

(EØF-traktatens artikel 95, stk. 1)

4. *EØF's politik — fælles regler — afgiftsbestemmelser — interne afgifter som en medlemsstat pålægger varer fra andre medlemsstater — afgifter der indirekte beskytter andre produktioner end de tilsvarende varer — forbud — individuelle rettigheder for private — de nationale retsinstansers beskyttelse af disse rettigheder*

(EØF-traktatens artikel 95, stk. 1)

5. *EØF's politik — fælles regler — afgiftsbestemmelser — interne afgifter som en medlemsstat pålægger varer fra andre medlemsstater — afgifter der indirekte beskytter andre produktioner end de tilsvarende varer — forbud — karakter — betingelser for anvendelse — de nationale retters beføjelser*

(EØF-traktatens artikel 95, stk. 2)

1. EØF-traktatens artikel 95 forbyder ikke medlemsstaterne at pålægge varer importeret fra andre medlemsstater en intern afgift, når der ikke er nogen lignende indenlandsk vare eller anden indenlandsk produktion, der kan blive beskyttet.

2. En intern afgift, som opkræves på varer importeret fra andre medlemsstater under de ovenfor under nr. 1 omtalte betingelser, falder ikke ind under forbudet mod kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning i den EØF-traktatens artikel 30 forudsatte betydning.

   En skat kan ikke på samme tid udgøre en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion og en intern afgift.

3. Den i artikel 95, stk. 1 nævnte lighed består, når de pågældende varer normalt må anses for omfattet af den samme afgiftsmæssige, toldmæssige eller statistiske beskrivelse i det enkelte tilfælde.

4. Traktatens artikel 95, stk. 2 har direkte virkning og skaber individuelle rettigheder for de retsundergivne, som de nationale retter skal håndhæve.

5. Artikel 95, stk. 2, der supplerer stk. 1, forbyder opkrævning af enhver intern afgift, som enten rammer en importeret vare hårdere end en national vare, der — uden at ligne den førstnævnte i den i artikel 95, stk. 1 forudsatte betydning — dog konkurrerer med denne eller, hvor der ikke foreligger direkte konkurrence, fordyrer den importerede vare med en fiskal byrde med den følge at beskytte en vis virksomhed, der er forskellig fra den, som ligger til grund for fremstillingen af det importerede produkt.

   Nævnte stk. 2 finder dog kun anvendelse, når de deri omhandlede økonomiske forhold ikke blot er af tilfældig karakter, men der er tale om varige og typiske omstændigheder.

   Virkningen af en afgift på de i artikel 95, stk. 2 omhandlede økonomiske forhold må bedømmes i lyset af de mål, der søges nået med artikel 95, som sigter på at garantere normale konkurrenceforhold og fjerne alle afgiftsmæssige hindringer, der kan amme de frie varebevægelser inden for fællesmarkedet.

   Traktaten forbyder ikke den nationale ret i påkommende tilfælde at træffe afgørelse om, under hvilket niveau den pågældende afgift ikke længere har den efter artikel 95, stk. 2 forbudte protektionistiske virkning og fastsætte retsvirkningerne heraf.